

(प्राचीन भारतामध्ये बौद्ध धम्माचा प्रचार व प्रसार भारताच्या पूर्वेकडील व उत्तरेकडील अनेक देशांमध्ये अर्थातच संपूर्ण मध्य आशियामध्ये झालेला होता. त्याचा परिणाम असा झाला की चीन सारख्या देशांमधून अनेक भिक्खू बौद्ध धम्माच्या अध्ययनाकरिता भारतामध्ये आले. त्यात तीन चीनी प्रवासी फार प्रसिद्ध आहेत. यात युवानच्चांग हे एक अतिशय महत्वाचे प्रवासी आहेत. त्यांनी नालंदा विद्यापीठामध्ये सुद्धा बौद्ध धम्माचे अध्ययन केले होते. त्याचप्रमाणे त्यांनी भारतामधील व सीलोन मधील अनेक बौद्ध विहारांना सुद्धा भेटी दिलेल्या होत्या. यांचे प्रवास वर्णन प्राचीन भारतातील इतिहासाच्या दृष्टीने अतिशय महत्वाचे आहे.)

अतीते किर भारतस्स विज्जावन्ता पज्जावन्ता सब्बत्थ विस्सुता। तेन विविधेही देसेहि जना जाणं लद्धं, सिप्पं च विज्जं च सिक्खितुं एत्थ आगता। चीन रटुतो पि बहवो जना भारतं आगता। तेसु एको 'युआनच्चांग' नामको। यदा जम्बुदीपे राजा हस्सवट्ठनो रज्जं कारेति। तदा कतिपयानि वस्सानि भारते वसित्वा सो चीनदेसं पटिनिवतो। हिमवतो उत्तरेन चीनदेसो वत्तेति। ततो भारतं आगन्तु यो अध्दा सो अतिविय कठिनो भयपरिपुण्णो च तस्मिं अध्दानि, उच्चा पब्बता भयङ्करा गुहायो, विसाल नदिया, घोरानि अरज्जानि च होन्ति।

वालमिगेहि जीवितं रक्खितब्बं होति। यो तेन अध्दता गन्तुं इच्छति तेन अद्धुनो मरू-पब्बत-गहन-निमित्ता विसेसा अधिलक्खितब्बा होन्ति। यो कोचिनं अध्दानं जानानि ते मग्गु देसकं कत्वा तेन सद्धि येव गन्तब्बं होति। एवं जाणं अधिगन्तु जीवितम्पि अनपेक्खो हुत्वा युआनच्चांग पण्डितो जम्बुदीपं आगतो। आगन्त्वा बुद्धधम्मस्स उपासको हुत्वा, जम्बुदीपे यत्थ तत्थ चरित्वा, बहवो गन्था तेन पठिता, लोकचरिया दिट्ठा; बुद्धधम्मस्स अज्झयनं कतं। चीनदेसं पटिनिवत्तकाले तेन अत्तना सद्धि बहवो गन्था नीता। अत्तनो चारिकाय वण्णनं कत्वा एकं पोत्थकं पि तेन लिखितं। यं यं तेन एत्थ दिट्ठं, सुतं, अनुभूतं च तं तत्थ वण्णितं। अत्तनो रट्ठ परिनिवत्तित्वा तेन अनेकेसं सुगत गन्थानं चीनस्स भासाय परिवत्तनं कतं।

'भारते पाचीनकाले बहवो राजमग्गा होन्ति। तेहि अध्दानेही तक्कसिला, वेसाली, राजगहं, पाटलिपुत्तं, सावत्थी, उज्जेनी, वाराणसी, पतिट्ठानं ति विस्सुतानी नगरानि अज्जमज्जं सम्बन्धानि। तेसु अध्दानेसु दानरता राजानो विहारे, आरामे, पोक्खरनियो, भोजनसालायो पथिगेहानिच निम्मित्तित्वा, पजानं, कल्याणं करोन्ती'ति युवानच्चांग पण्डितो लिखति।'

(प्रवासवर्णन – युवानच्चाङ्ग)

शब्दार्थ / सदृश

विज्जावन्त (पु.) – विद्वान.

सिप्प (नपु.) – शिल्प, कला.

जाण लद्धं (अ) – ज्ञान मिळविण्यासाठी.

नामकं (वि.) – नावाचा.

हस्सवट्ठन (पु.) – सम्राट हर्षवर्धन.

कतिपय (वि.) – काही.

वसित्वा (अ) – राहून.

उत्तरेन (अ.) – उत्तरेला.

अध्दं (पुं.) – मार्ग.

घोरं (वि.) – भयंकर.

सब्बत्थ(अ) – सर्व ठिकाणी, सर्वत्र.

चीनरट्ठ (नपु.) – चीनराष्ट्र.

युवानच्चाङ्ग – इ.स.च्या ७ व्या शतकात भारतात आलेला चिनी प्रवासी व बौद्ध धम्माचा अनुयायी-भिक्खू.

वस्स (नपु.) – वर्ष.

हिमवतं (पु.) – हिमाचल पर्वत.

भयं (नपु.) – संकट.

विसाल (वि.) – विशाल, विस्तीर्ण.

वालमिगे (पु.) – हिंस्र पशु.

निम्निनित्वा (अ.) - निमार्ण करून.